

P04 Burendag

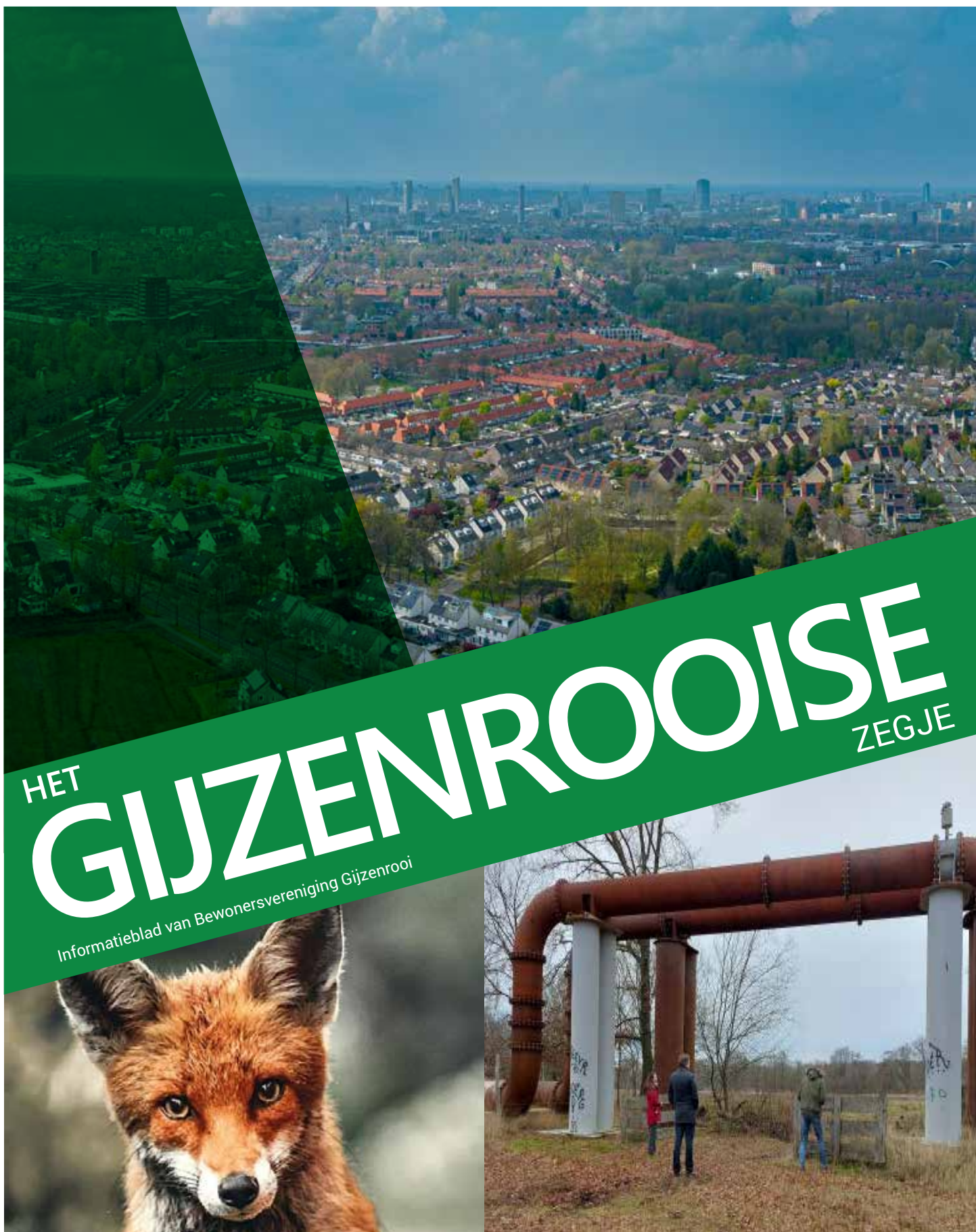
Start 29 september 14.00 uur met koffie en iets lekkers voor volwassenen en suikerspin, popcorn en limonade voor de kinderen.

P10 Ouderen, zorg en wonen

Een info-avond te verzorgen in De Jaguar op maandagavond 28 oktober van 19.30 – 21.00 uur.

www.gijzenrooi.nl

Volg de website voor de laatste informatie over het al dan niet doorgaan van activiteiten.

HET GIJZENROOISE ZEGJE

Informatieblad van Bewonersvereniging Gijzenrooi

In dit nummer o.a.:

Voorwoord

P04 Burendag

P05 Etan Huys

P06 Liguster

P07 Shared dining

P08 De Dommel (5)

P09 Gipsy Mood

P10 Joke Leenhouts

P13 Reintje de Vos

P14 Iemand chips?

P17 Hein Augustijn

P20 Riool Zuid

P22 Handhaving buitengebied

P23 Vaderdagconcert

P26 Teckel Duuk

P27 B-Fysic van Eijk

De vakantie zit er weer op, even bijpraten.

Onlangs is in ons parkje, het Buurtven, de langverwachte evenementenkast geplaatst. Dat zou moeten betekenen dat we voor de levering van elektriciteit niet meer afhankelijk zijn van buurtbewoners: zij hoeven niet meer de hele avond met het raam open te zitten omdat wij stroom nodig hebben. Helaas is de kast niet neergezet waar wij het kruisje hadden gezet op de plattegrond maar 25 meter verderop, bij de uitgang richting kerkhof. Bij navraag blijkt dat er een reden voor is, dus oké, dan maar een langer verlengsnoer. Ook helaas: de elektriciteit kan niet geleverd worden door Enexis want het stroomnet is overvol. Toch kan onze buurtcoördinator deze week melden dat aansluiting in de planning zit. Het duurt nog even maar waarschijnlijk hebben we in november dan onze eigen aansluiting. Hoera!

En wat een enorme wateroverlast hadden we plotseling op maandag 2 september: een stortbui van een half uur zette bijna alle straten in onze wijk blank. Dat heb ik in al die jaren nog niet meegemaakt. Facebook en klep-app stroomden vol met beelden van enkeldiep water op het Kanunnikensven, Bunderkensven, Meerbergsvan. Een putdeksel op het Diepmeerven werd opgedrukt door het water en kwam anderhalve meter verderop neer. Zoveel kracht had het water. Marion schreef terecht 'van Diepmeerven naar Diepmeerrivier'. Gelukkig liep het water redelijk snel weg, een paar uur later was er weinig meer van te zien.

Hopelijk tot ziens op onze burendag, zondag 29 september.

Greetje Heijmans

Evenementenkalender 2024 (volg ook de website)

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Iedere eerste zondag van de maand 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven
Halloween	2 november 19.00-20.30	Buurtven
Burendag	29 september 14.00-18.00	Buurtven
Ouderen en zorg wonen	28 oktober 19.30	Jaguar
Kerstzang	13 december 19.30	Kerstboom Diepmeerven

Buurtpreventie: nuttig en leuk

Al een tijdje speel ik met het idee om me aan te melden als loper bij de Buurtpreventie Gijzenrooi. Een paar jaar geleden vroeg ik al eens aan de coördinator of ik een keer bij wijze van proef mee mocht lopen, maar dat kon toen niet. Ik had geen 'opleiding buurtpreventie' gehad. Destijds was dat nog een flinke investering in tijd en dat was het me niet waard.

Toch heeft de wijk haar lopers nodig. Zij zijn de ogen van de wijk en zij kunnen potentieel gevaarlijke situaties signaleren. Auto's die niet op slot zijn, ladders die tegen het huis aan staan. Soms ook signalen waaruit blijkt dat bewoners niet thuis zijn: klike's die te lang aan de straat blijven staan, kranten die zich ophopen achter het glas van de voordeur.

Tegenwoordig zijn de regels duidelijk versoepeld. Je kunt je aanmelden via onze coördinator, Jos van Gastel, en hij stuurt je aanvraag dan door. Via de gemeente krijg je een link van het bedrijfje SEED en dan volg je achter je computer of laptop een paar uurtjes uitleg over hoe inbrekers te werk gaan en hoe snel ze je deur of raam open kunnen krijgen als je geen goed hang- en sluitwerk hebt. En je krijgt aanwijzingen hoe je in verdachte omstandigheden moet handelen. Na de instructiefilmpjes krijg je tien vragen en als je die voor het merendeel goed beantwoordt krijg je je certificaat. Echt weinig moeite.

Via de website van Gijzenrooi kun je inloggen om aan te geven wanneer je tijd hebt om te lopen en als je een maatje ziet dan kun je de afspraak vastleggen. Je loopt altijd met z'n tweeën, dat is gezelliger en vooral veiliger. Je leert de wijk beter kennen en je spreekt buurtbewoners: hier en daar een praatje maken en weer verder wandelen. Zo ziet het er in de praktijk wel uit. Een uurtje per twee weken? Dat kun je toch wel missen?

Dus: meld je aan bij Jos van Gastel. (liefst 's avonds). En wil je weten hoe moeilijk de opleiding is? Dan bel je mij toch even.

Greetje Heijmans

Zondag 29 september Burendag

Een middag met veel activiteiten voor jong en oud: een poppenkastspel voor de allerkleinsten, sportieve en grappige spellen voor de iets oudere kinderen, een gezellige disco, een vrijmarkt natuurlijk. Er zal dit jaar geen stormbaan zijn.

We beginnen om 14.00 uur met koffie en iets lekkers voor ouders en grootouders, limonade voor de kinderen. Doorlopend suikerspin en popcorn. Rond 17.00 uur komt Nando met de pizzabus (let op, contant betalen) en we kletsen nog gezellig even na.

Breng je eigen mok of glas mee. En als je niet alleen water of limonade wilt drinken moet je ook je eigen drankjes meebrengen.

Singer-songwriter Etan Huys sluit Open Air af

Op het laatste optreden van Gijzenrooi Open Air luisteren we naar Etan Huys met bassist Rens van Dijk. Het is koud deze avond, Erik heeft iedereen aangeraden om een lekker warm dekentje mee te nemen. En dat is ook wel nodig. Gelukkig is de lengte van het optreden daarop aangepast.

Etan schrijft en componeert zijn teksten en muziek zelf: veel persoonlijke verhalen en maatschappelijke observaties. We zouden zijn muziek het beste kunnen omschrijven als 'Americana'. Etan praat de nummers vlot aan elkaar en geeft steeds een beknopte uitleg, je kunt merken dat hij een beroepsmuzikant is.

Vanavond speelt hij vooral zijn eigen muziek; als je hem en zijn band uitnodigt voor feesten en partijen speelt hij natuurlijk covers omdat mensen dat dan vaak vragen. En hij toert met zijn muzikanten het hele land door, vanuit Venray naar Groningen of Friesland is geen probleem. 2024 is het jaar van 'The Road And The Wilderness', een nieuwe plaat. We horen een verkorte versie van een lied over een tragedie in het wilde westen en zelfs een lied over AI. Het klinkt allemaal vertrouwd en toch heel nieuw. Genieten dus.

Een buurtbewoner

Ledenadministratie

De laatste tijd zien we erg veel woningen in onze wijk van bewoner wisselen. Geven jullie het door als je nieuwe burens krijgt? Want we willen de nieuwe mensen in onze buurt natuurlijk uitnodigen om lid te worden van de bewonersvereniging. Stuur Jaap een mailtje: bgnieuwdorp@gmail.com of bel hem even: 06 47853961.

En tenslotte: vergeet niet de jaarlijkse contributie van € 6,-over te maken. NL 11 INGB 0000 0738 33 onder vermelding van uw naam en adres. Controleer even of u al het juiste bedrag overgemaakt hebt: geen € 3,50 maar € 6,00!

Secretaris nodig!

Wie helpt het bestuur van de bewonersvereniging uit de brand? We hebben een nieuwe secretaris nodig per 1 januari 2025. Zou je willen weten wat het inhoudt, bel mij dan even.

Greetje Heijmans

Liguster

Tja, waarom zet ik nou een bloemetje bovenaan de tekst?

Zomaar, omdat een plaatje nou eenmaal goed past bij een stukje tekst? Nee, dan had ik net zo goed een zonnetje kunnen nemen.

Liguster, dat is het bijgaand bloemetje, past perfect bij het optreden van de groep Liguster op ons Buurtven.

De liguster bloeit in juli met sterk geurende bloemen en Liguster verraste ons op 5 juli met nummers, levendig en in een kleurrijk palet neergezet door het familiekwartet van Helga, Erin, Dane en Johan.

De meerstemmige loepzuiver gezongen eigen teksten werden afgewisseld met folk, polderfado, country en kleinkunstliedjes, waaronder het komische nummer "Grote mannen, kleine dingen". Onder de vrolijke en lichtvoetige leiding van Helga, die ook vocaal de hoofdmoot van de eigen teksten voor haar rekening nam, hebben we genoten van een heel fijne avond. Haar onderwijsachtergrond werd duidelijk door de manier waarop ze de jeugd erbij trok tijdens een voor hen geschreven nummer. Ik wou dat ik vroeger ook zo'n muziekdocente

gehad had.

Ik mag hopen dat ze volgend seizoen vanuit Gorinchem nogmaals de reis naar het diepe zuiden weten te vinden.

Gijzenrooi Open Air, hou de verbinding open en de relatie warm.

Kees van Vessem

Shared dining is leuk

De hele dag is het al een beetje druilerig, de temperatuur is matig. Maar we zullen zeker samen eten. De QR-code om je aan te melden is veel vaker gebruikt dan het meegeleverde e-mailadres. Vanaf half vijf komen buurtbewoners met heerlijke kleine hapjes en gemakkelijk te verdelen eten. Denk aan Griekse salade, pizza op de plaat, quiche, falafel met een Turks broodje, Indiase bananendosa's, tomatensalade met mozzarella. Natuurlijk had ik foto's moeten maken en de exotische namen van de prachtige hapjes moeten opschrijven, maar ja, vergeten.

Er komen veel jonge mensen met kinderen, ik zie nieuwe gezichten maar ook buurtbewoners die vaker aanwezig zijn bij evenementen op het Buurtvsn. Het leuke is dat er nu een nieuwe mix ontstaat, aan veel tafels is de voertaal Engels. Gelukkig heeft bijna iedereen eraan gedacht

om eigen borden, bestek en glas of beker mee te brengen. Aida, Laura, Rowenna, Quirine en Mark hebben niet voor niets aangedrongen en meegeholpen om dit samen te organiseren. Iedereen geniet. 'Piece of cake' dus. Volgend jaar weer!

Greetje Heijmans

De Dommel (5)

Even ter herinnering voor de lezer van het Zegje: dit is het vijfde stukje over stroompjes, beekjes en (kleine) riviertjes in het stroomgebied van de Dommel die we ten zuiden van Gijzenrooi tegen kunnen komen. Hun mooie namen prijken op vele bruggetjes.

Tot nu toe kwamen de Beekse Waterloop, Peelrijt, Keersop, Buulder Aa en Grootte Aa langs. Allemaal mooie loten aan de Dommel. Maar die ene die hier nog ontbreekt, die ene zonder welke de Dommel niet zou zijn wie hij is, dat is de Tongelreep (in het Oudnederlands betekende Tongel zandrug en Reep strook).

Als we de naam al niet kenden van het riviertje, dan toch zeker wel van "Nationaal Zwemcentrum de Tongelreep" met het bijbehorende zwembad dat naar "onze Pieter" is genoemd. En dat ligt weer zo'n beetje aan de oever, nou, zeg maar oevertje van het riviertje, al zie je daar niks van.

Hij ontspringt in België bij het kerkdorp Erpekom (behorend bij Peer) en heet daar nog Warmbeek. Die stroomt in noordelijke richting ongeveer parallel aan de Dommel. Na 25 km stroomt hij vlak achter de Achelse Kluis onder het bruggetje aan

de Kluizerdijk door. Daar gaat het de grens over, slingerend richting Eindhoven, als Tongelreep.

Verder gaat het via het Leenderbos, de Valkenhorst en Gennepark, langs het genoemde Zwemcentrum, om vlakbij het Prehistorisch dorp onder de rondweg door te gaan. De tekst op het bruggetje bij de ventweg luidt:

“Ik ontsprong bij Neerpelt en kom langs de Achelse Kluis en het Leenderbos en voeg mij bij de Dommel snel”.

De tekst klopt aardig, al klopt Neerpelt niet helemaal. Wat wel klopt is dat de Tongelreep na onder de rondweg door te zijn gedoken het mooie en wilde Dommelplantsoen in stroomt om zich ten slotte daar, schuin achter het Van Maerlantlyceum bij de Dommel te voegen.

De volgende, laatste aflevering, “dommelen” we nog een keer verder om de loop van de Dommel zelf door de stad te volgen om ten slotte “onze rivier” uit te zwaaien als hij Eindhoven verlaat. Verschillende Gijzenrooiers leverden foto’s van bruggetjes met mooie namen aan. Mocht u er nog een tegenkomen, maak een foto en stuur hem (graag) met locatie erbij aan: p.meurichy@chello.nl Verhaaltje erbij is altijd leuk!

Paul de Meurichy

Open Air, Gipsy Mood, vrijdag 23 augustus

Wat een heerlijke avond met de vier mannen en zangeres Linda van Gipsy Mood! En dat onder het genot van een Italiaans ijsje dat we van tevoren mochten halen bij de ijskar, en in een zwoele avondlucht...

Onder de hoge bomen kwamen er zigeunerliederen langs uit vele landen, ik hoorde Hongaars, Portugees, Spaans, Frans en Engels. Steeds met veel passie gezongen door Linda, én alles uit haar hoofd. Ze had een aparte, lange rok aan, het waren opengevouwen en in de lengte aan elkaar genaaide stropdassen van haar vader! Om de beurt kwamen klarinettist, gitarist, bassist en violist aan bod. Ze zijn fantastisch op elkaar ingespeeld, drie van hen spelen al 35 jaar samen.

Dank voor dit mooie optreden!

Marijk

Ouderen: zorg en wonen; het verhaal van Joke

Naar aanleiding van mijn korte stukje over bovengenoemd onderwerp in het vorige Zegje werd ik vrijwel direct gebeld door Joke Leenhouts van het Biesven.

Zij wilde graag haar ervaringen delen die ze recent had toen ze plotseling ziek werd. Ze moest naar het ziekenhuis en onmiddellijk regelde buurvrouw Anneke vervoer en andere burens redde 'op aanvraag'. Iedere middag bracht een van de burens Joke's echtgenoot Bram naar het bezoeken. Een andere buur ging mee naar de radiotherapeut om samen te luisteren; zij maakte een verslag en stuurde dat aan Joke. Altijd was er wel iemand bereid om indien nodig naar het ziekenhuis te rijden. 'Deze hartelijke zorgzaamheid van het Biesven draagt bij aan mijn herstel', zegt Joke.

Nog een ervaring: ze belde Zuidzorg, daar stond ze al een tijd ingeschreven en er was al eens iemand in huis komen kijken wat er op termijn zoal nodig was voor echtgenoot Bram, die de ziekte van Parkinson heeft. Tot haar verrassing en ergernis kreeg ze te horen dat ze van de lijst was afgehaald omdat ze al een half jaar geen gebruik had gemaakt van hun diensten!

Toen kwam ze in contact met Aygan Thuiszorg: een multiculturele organisatie met ziekenverzoekers die iedere dag komen om haar te verzorgen. 'Ze zijn empathisch, respectvol en keurig op tijd'.

Een van haar zonen regelde via Saaraanhuis een hulp die (4x per week 2 uur) aanvullende mantelzorg verricht (wassen, strijken, bed verschoneren, boodschappen doen en zelfs de plantenbakken vullen met leuke plantjes!).

Bram belde Burenhulp, het telefoonnummer uit het Zegje. In korte tijd had Greetje zes wijkbewoners, zowel werkend als gepensioneerd, bereid gevonden om Joke bij te staan met vervoer, boodschappen, koffie of thee zetten en een praatje.

Inmiddels wandelt Joke rondjes Biesven en vijver om haar conditie te verbeteren. Er volgt nog een bestralingstraject, dus hulp blijft af en toe nodig.

Ze is enthousiast over 'haar' vangnet en benadrukt: Durf om hulp te vragen!

Marijke Cornelissen

Naschrift: bijzonder dat ik dit interview half juli met haar mocht hebben; Joke werd uiteindelijk zó ziek dat ze op 19 augustus overleed.

Ouderen, zorg en wonen (2)

We zouden op zoek gaan naar iemand die ons wijzer kon maken op het gebied van ouderen, zorg en wonen.

U kunt zelf al iets doen door naar www.seniorenpunt.nl te gaan: heldere informatie, advies op maat en persoonlijke bemiddeling bij wonen, zorg en welzijn in Eindhoven en directe omgeving.

Voor een actuele kijk op zorg hebben we Anneke Dalinghaus bereid gevonden een info-avond te verzorgen in De Jaguar op maandagavond **28 oktober van 19.30 – 21.00 uur**. Ook Petra van den Broek van Zuidzorg is daarbij aanwezig. Na de inleiding is er gelegenheid voor het stellen van vragen.

Graag opgeven via gezondoud@gijzenrooi.nl

Marijke Cornelissen

In memoriam Joke Leenhouts – Berkhoudt

Voor heel veel mensen in de wijk kwam het overlijden van Joke Leenhouts als een volslagen verrassing. Natuurlijk waren er mensen die wisten dat ze ziek was, maar ook ik dacht dat ze weer aan de beterende hand was. Nog maar een paar weken geleden belde haar echtgenoot Bram naar de hulplijn van Gijzenrooi. Of er mensen in de wijk waren die in de komende weken tijd zouden hebben om af en toe bij te springen voor een boodschapje, een controlerit naar het ziekenhuis of gewoon even een bezoekje als afleiding. En die mensen waren er zeker: binnen een uurtje meldden zich zeker vijf mensen die hulp wilden bieden. Ik sprak met haar af en gaf de namen en telefoonnummers door en Joke belde ze allemaal meteen om alvast te bedanken, ook al deed ze nog geen beroep op de hulp.

En dan opeens gaat het heel erg vlug. Ze herstelt niet goed genoeg van de operatie en haar gezondheid gaat razendsnel achteruit. Op 19 augustus overlijdt ze in een hospice in Geldrop, omringd door haar familie. Op haar uitdrukkelijke wens heeft het afscheid in kleine kring plaats. Tot op het laatst heeft ze de regie in handen.

Tien jaar geleden trad zij al op bij Cultuur bij je Buur: zij speelde solo piano, van Scarlatti tot Janaček. In de jaren daarna trad zij vaker op in eigen huis, achter haar prachtige vleugel: quatre mains met Jan-Willem, of samen met Charley, als jongste en oudste combinatie of met Frits op de dwarsfluit. Altijd vol overgave in haar sfeervolle huiskamer. Joke organiseerde charmant de hulp die ze nodig had om op zo'n avond twee of drie keer vijftientig gasten te ontvangen. Zo was Joke, ondernemend, vriendelijk, doortastend. Voor Joke was hulp uit de buurt of de wijk heel belangrijk voor de ouder wordende wijkbewoners. Gelukkig heeft ze nog net kunnen constateren dat die hulp in onze buurt toch altijd dichtbij is.

Greetje Heijmans

Bij haar overlijdensadvertentie in het ED stond een mooi gedicht van Merel Morre:

uitgezwaaid

*we zwaaien mensen uit
ons leven
zonder het vooraf te weten*

*'was gezellig'
'zie je gauw'
'welterusten'
'ik van jou'*

*en wat voelde als een komma
blijkt uiteindelijk een punt*

*we zwaaien uit
zonder te weten
omdat je soms
niet weten kunt*

Midzomeravond 2024

Een paar jaar geleden hadden we dikke en gedegen draaiboeken voor allerlei activiteiten. Maar daar kunnen we nu niet zoveel meer mee. Veel mensen in de wijk hebben drukke banen, een gezin met vaak nog jonge kinderen en veel activiteiten: sport, spel, vakantie etc. Dus van vergaderen komt het dan niet. Maar er is wel veel enthousiasme en er zijn leuke nieuwe ideeën.

Zo ook voor onze Midzomeravond. Er zijn de vertrouwde elementen: heerlijke muziek om te luisteren en om te dansen als je dat wilt. Deze avond laten Rob, Ria, Ronnie & de Zippers zich van hun beste kant horen: gezellige popnummers uit de jaren zestig, veel bekende liedjes maar met een nieuwe tekst en veel klassiekers. Daarvóór een hilarisch optreden van Cirque Magnifique: dromen spelen er een grote rol, de kinderen leven mee met de avonturen van de man in het prachtige blauw-wit gestreepte nachthemd.

Maar we starten rond vijf uur met kinderactiviteiten: het klaargelegde dikke touw werkt als een magneet. Steeds opnieuw vormen zich clubjes kinderen die proberen om zo hard mogelijk de anderen over de denkbeeldige streep te trekken. Voor de iets kleinere kinderen is de grote bellenblaas een fijn alternatief: kun je lekker alleen doen.

Om half zes komt Magda van Power Hour Bootcamp. Zij geeft normaal aan volwassenen les,

soms ook op Putten, maar vandaag komt ze speciaal voor een bootcamp van kinderen samen met hun ouders. De opzweepende muziek brengt iedereen in de stemming, de matjes worden uitgerold, de gewichtjes klaargelegd. Hier blijkt dat lang niet alle kinderen een koprol kunnen maken. En ook het opdrukken is nog niet voor hen weggelegd. Maar vol enthousiasme springen ze rond.

Terwijl Nando de pizza's bakt vermaken Stefan en Joost een grote groep kinderen op de dansvloer. Het ziet er heel gezellig uit en de ouders kunnen even rustig hun pizza eten en het meegebrachte glaasje wijn of biertje drinken. Van de dansvloer klinkt enthousiast geroep: los met de Snollebollekes. Naar links! Naar rechts! Nog unne keer! Naar links! Naar rechts! Gelukkig hebben we geen tent die wordt verbouwd. Maar de sfeer zit er absoluut goed in.

Greetje Heijmans

Vloertje leggen?

Voor de midzomeravond hebben we een klein dansvloertje nodig: 's middags de kinderdisco, 's avonds lekker swingen bij de Zippers. Al ruim van tevoren reserveren we een houten vloertje, het zal gebracht worden.

Op de dag zelf krijgen we pas een kwartiertje ervoor bericht dat de bezorger eraan komt. Zo snel heb ik maar één helper paraat dus ik denk dat de klep-app wel uitkomst biedt. Er zal toch wel iemand in de buurt zijn die even helpt met het uitladen van de vloerdelen? Want de bezorger is strikt: hij zet de zware aanhanger precies bij het toegangspoortje, we moeten zelf zorgen dat die naar de juiste plek

geduwd wordt en dat de vloerdelen aan elkaar gelegd worden. Maar er meldt zich niemand en Jan en ik krijgen geen beweging in de aanhangwagen. Dus ik zet dan onder mijn laatste verzoek om hulp op de klep-app 'help, help'. Dat is een foute beslissing: nu zijn er mensen ongerust omdat ze denken dat mij wat overkomen is: Jan Willem belt bezorgd, en S A vraagt "what is happening, can I help?" Dat geeft toch wel een goed gevoel. We kijken naar elkaar om. En er komen inmiddels ook een paar buurtgenoten die even helpen om het vloertje op de goede plaats te leggen. Zo gebeurt. Vele handen maken licht werk.

Greetje Heijmans

Reintje de Vos

Op een zwoele avond wandelde ik in de Leenderbossen in de buurt van de Kluis. Het was er heerlijk stil. Daarom viel het geritsel op. Uit het niets verscheen een vos die vlak voor me het pad overstak. Hij had geen haast, kuierde rustig naar de overkant, keek me met z'n mooie koppie even verveeld aan om daarna tussen de bomen te verdwijnen. Ik was meer verrast dan hij, zo leek het.

Door deze ontmoeting kwam het verhaal van Reinaert de Vos bij me boven, het beroemde dierenepos uit de middeleeuwen. Mijn vader vertelde me, toen ik nog een klein jochie was, graag over de o zo aardige, o zo slimme maar, vooral, o zo gemene vos. Hij vertelde het als we op familiebezoek waren in Hulst, waar hij was opgegroeid. Ik was zeer onder de indruk van het standbeeld van de Reinaert bij een van de stadspoorten van het oude vestingstadje. Hulst was, en is nog steeds, trots op 'zijn' Reinaert. Hier kwam hij immers vandaan, uit deze streek, het Vlaamse Land van Waes.

In het kort: Reinaert wordt tijdens de jaarlijkse hofdag van Koning Nobel (natuurlijk een leeuw) door de andere dieren aangeklaagd voor de meest doortrapte verschrikkelijke schurkenstreken. Ze zijn er allemaal, en al die dieren hebben schitterende namen: naast koning Nobel zien we onder andere Cuwaert de haas, Firapeel, het luipaard, Corbout de kraai, Iezegrim de wolf, en, de enige vriend van Reinaert, Grimbeert de das. De enige die ontbreekt op de hofdag is Reinaert zelf. Niet verwonderlijk want hij wist al lang hoe de vlag erbij hing. Koning Nobel geeft opdracht hem te gaan halen, wat na ettelijke mislukte pogingen dan toch gebeurt. Eenmaal op de hofdag aangekomen praat Reinaert zich bij Koning Nobel gladjes uit zijn netelige situatie. Sterker nog, hij draait het zo dat de dieren die hem (terecht) hebben aangeklaagd nu zelf in staat van beschuldiging worden gesteld. Hij draait Koning Nobel een rad voor ogen en voorkomt een veroordeling. Ja, hij komt er goed mee weg, al de slachtoffers die hij maakte in boosheid en frustratie achterlatend.

Het gekke is dat de sluwe vos ondanks zijn daden door veel lezers (door de eeuwen heen) vaak op handen wordt gedragen. Nee, het is schandalig wat hij allemaal heeft uitgevreten, en ja hij verdient straf. Maar tegelijkertijd wordt hij -stiekem- bewonderd voor de manier waarop hij zich redt. 'Ra ra hoe kan dat toch', mijmer ik, daar in het Leenderbos, in de richting kijkend waarin de vos is verdwenen.

Omdat de kans niet gering is dat u er ook zo maar eens een tegenkomt (het aantal vossen in Nederland groeit gestaag), vond ik het wel leuk u het verhaal van Reintje te vertellen. Het verhaal van die aardige vos.

Tauros

PS Wilt u een boek met het hele verhaal lezen? De bieb staat er vol mee, voor grote en voor kleine mensen.

Of je nog chips wilt

Wijkgenoten, ik heb een dilemma! En daar zit ik mezelf mee in de weg. Aan de ene kant: ik vind ergens iets van. Aan de andere kant vind ik dat er veel te makkelijk overal maar wat van gevonden wordt. En dat staat me dan ook weer tegen. Voelt u de spagaat? Na enig gedelibereer heb ik besloten in dit stukje dan maar beide te doen, en erop te vertrouwen dat u daar wel uit komt. Ik zal dus ergens iets van vinden, en ik zal het tevens hebben over al dat 'gevind'.

Laat me dan maar met dat laatste beginnen. Het lijkt wel alsof er niets meer kan gebeuren, hoe onbeduidend soms ook, of een heel leger aan dramdreiners, reaguurders en azijnpissers stroopt energiek de mouwen op om erover tekeer te gaan. Dat gebeurt dan bij voorkeur op social media, waarbij 'anoniem' geen bezwaar is, en kennis van zaken niet noodzakelijkerwijs tot aanbeveling strekt. En de hyperlatieven worden niet geschuwd.

Voorbeeld: er valt een keer een trein uit, of er wordt een Code Geel afgegeven voor onweer dat achteraf wel meeviel, en dan gaat het er vol op: 'Er zal in dit land ook ooit eens een keertje iets goed gaan!' Op die toonhoogte, zeg maar. Het staat me steeds meer tegen. Anderen wordt bij voortdurende maat genomen en de bijbehorende lontjes zijn extreem kort. Voor enige vorm van mildheid lijkt geen plek meer.

Dat allemaal gezegd hebbende, en u voelt hem waarschijnlijk al aankomen: ik vind dus ook ergens iets van. Of ik heb op zijn minst ergens enkele vragen bij. U snapt nu waarschijnlijk des te beter mijn dilemma. Maar wie A zegt moet ook B zeggen. Dus hier komt hij.

Recentelijk zijn de kliko's in onze wijk 'gechipt'. Ze zijn voorzien van een uitleesbaar stukje elektronica, dat administratief is gekoppeld aan onze huisadressen. Sterker nog: ze zijn 'omgechipt', zo begreep ik uit het begeleidend schrijven. Kennelijk zaten er al chips in de kliko's maar moesten die worden vervangen. Dat bleek al bij al een hele operatie. Om te beginnen kwam er een wagen langs om de kliko's die niet omchipbaar werden geacht te vervangen door nieuwe kliko's, die ter plekke werden gechipt. Enkele dagen daarna moesten we de andere kliko's aan de straatkant zetten en werden deze omgechipt. Die dag bleek dat er nogal wat kliko's uiteindelijk toch niet omchipbaar waren,

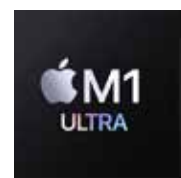
waaronder één van de mijne. Dus is er opnieuw een wagen met bijbehorende noeste werker langs geweest om die alsnog te vervangen door nieuwe kliko's en deze te chippen.

Mij bekwam toch onwillekeurig een gevoel van 'Nou nou, het mag wat kosten!'. Ik probeerde de operatie voorzichtig om te rekenen in maandlonen van vuilnisophalers, en daar werd ik nog niet direct vrolijk van. Temeer daar Cure Afvalbeheer niet erg helder is over de baten van deze hele onderneming. Dat laatste bood dan overigens wel weer ruimte aan mijn fantasie. Ik verzin maar wat: wordt met deze operatie onze wijk het tijdperk van de kunstmatige intelligentie binnengeloodst? Dat de chip mij bijvoorbeeld, op grond van de samenstelling van mijn GFT afval, straks adviseert dat het weer eens tijd wordt om mijn gazon te bemesten? Of dat ik een compliment krijg over hoe weinig plastic afval ik op weekbasis produceer?

Meer voor de hand liggend is overigens dat we met die chips straks kunnen gaan betalen per keer vuil ophalen, of zelfs per kilo afval. Mocht dat laatste het plan zijn, dan wens ik Cure er sterkte mee. In mijn herinnering is dat een keer eerder geprobeerd, een ruime twintig jaar geleden. Dat experiment is binnen de kortste keren gestopt. Het resultaat was namelijk dat sommige mensen 's nachts gniffelend met zakjes afval rondlopen om die in de kliko's van hun burens te deponeren. Wat hen overigens hooguit enkele euro's per jaar zou besparen. En dat anderen dus weer waaks waren of er geen afval in hun kliko's zou worden gestopt. Die editie van 'De vervuiler betaalt' bracht niet echt het mooiste in ons boven, zeg maar gerust. In politiek jargon: dat was niet echt goed voor de sociale cohesie in de buurt!

Wijkgenoten, ik ga stoppen. Ik heb u in dit stukje deelgenoot gemaakt van een dilemma. En ik heb u beide kanten daarvan laten zien. Ik heb er alle vertrouwen in dat u hier voor uzelf uit zult komen.

Gijsz

Chips, anyone?

Neighbors, I have a dilemma! And that's where I get in my own way. On the one hand: I have an opinion about something. On the other hand, I think that way too many people have way too many opinions about everything. And that in turn bothers me. Do you feel the split? After some deliberation, I have decided to do both in this piece, and trust that you will figure it out. So I will vent an opinion about something, and I will also talk about all those opinions.

So let me start with the latter. It seems like nothing can happen anymore, no matter how insignificant sometimes, or a whole army of complainers, acidic commentators and acerbic pessimists will energetically roll up their sleeves to rant about it. This happens preferably on social media, with 'anonymity' not being an objection, and knowledge of the matter not necessarily a recommendation. And hyperlatives are not shunned.

Example: a train is cancelled one day, or a Code Yellow is issued for thunderstorms that turned out to be not so bad after all, and then it goes full steam ahead: 'Something will go right in this country once, for a change!' On that pitch, so to speak. It bothers me more and more. Others are constantly taken to task and the fuses are extremely short. There seems to be no room left for any kind of mildness.

Having said all that, and you can probably feel it coming: I also have an opinion about something. Or at least I have some questions about it. Now you probably understand my dilemma all the better. But, as the Dutch saying goes: 'He who says A must also say B'. So here it comes.

Recently, the wheelie bins in our neighborhood were 'chipped'. They were equipped with a readable piece of electronics, which is administratively linked to our home addresses. In fact, they have been 're-chipped,' I understood from the accompanying letter. Apparently there was already a chip in the wheelie bins but it had to be replaced. This turned

out to be quite an operation. To begin with, a van came by to replace the wheelie bins that were deemed irrechippable, with new bins, which were chipped on the spot. A few days after that, we had to put the other bins on the street side and they were rechipped. That day it turned out that quite a few of the wheelie bins were not rechippable after all, including one of mine. So another truck and its accompanying diligent worker came by to replace them with new wheelie bins and chip them.

I involuntarily got a feeling of "Well, well, apparently it may cost something!". I cautiously tried to convert the operation into monthly salaries of garbage collectors, and that did not exactly cheer me up. Especially since Cure Waste Management wasn't very clear about the benefits of this whole undertaking. The latter did, however, also provide room for my imagination. I'm just making something up: is this operation taking our neighborhood into the age of artificial intelligence? For example, will the chip advise me, based on the composition of my garbage, that it is time to fertilize my lawn? Or that I will be complimented on how little plastic waste I produce on a weekly basis?

More likely, by the way, is that, with those chips, we might one day be charged per trash collection, or even per kilo of trash. Should the latter be the plan, I wish Cure good luck with it! In my memory, this was tried once before, more than twenty years ago. That experiment was stopped in no time. Indeed, the result was that some people sniggeringly snucked around with little bags of garbage at night, to deposit them in their neighbors' wheelie bins. Which, by the way, would save them at most a few euros per year. And that others were thus again vigilant about whether no garbage would be put in their bins. That version of "The Polluter Pays" didn't really bring out the best in us, so to speak. As the political jargon has it: that was not exactly beneficial for the social cohesion in the neighborhood!

Dear neighbors, I am going to stop. In this piece, I have shared with you a dilemma. And I have shown you both sides of it. I trust that you have the wisdom to work this out for yourselves.

Gijzsz

“Natuur”

Overall ligt losjes
 slingerend papier
 plastic wikkels in de bosjes
 kroonkurken van het flessenbier
 etensresten allemaal
 van de smeerpoes blijkt geen spoor
 die is na het bacchanaal
 er allang vandoor
 ligt op het kerkhof, zogezeid
 mocht hij, o lieve Lucifer
 korte of een lange tijd
 dat is zijn verdiende loon
 branden in de hel
 weet hem daarna diep te pijnigen
 door naast alle spot en hoon
 hem eeuwig – dat weer wel
 louter latrines te laten reinigen

Kees van Vessem

Hein Augustijn & Brabomundo

Op vrijdagavond 28 juni was er weer de vertrouwde sfeer van een Brabants onderonsje op het Buurtven.

Hein Augustijn zong voor ons in dialect over zo ongeveer alles wat met Brabant van doen heeft en vooral had. Hij nam ons mee naar het Brabantse dorp, het dorpscafé, het plein, de boerderijen en het landschap. Nee ik zeg het verkeerd, naar óns dorp, óns café en óns landschap. Zo eigen, vertrouwd en rustiek nam hij ons mee, dat we na een paar nummers in plaats van op het gras van het Buurtven bijna naast hem op een benkske op het dorpsplein zaten.

Ge vuult oe thuis, ôk al bende nie van hier, zogezeed.

Nostalgisch? Zeker. Oubollig? Nee, zeker niet. Hein werd begeleid door Brabomundo, Roeland Uijtdewilligen en Robert Driessen, die met percussie en basgitaar de zachte G van Hein overgoten met een sausje van reggae en latin. Juist die combinatie van melancholie en caribbean zorgde voor een

verrassende mix. Zachtjes meedeinen en toch een onderhuidse tinteling voelen.

Zoiets als een fusie maaltijd, maar dan audiovisueel.

Na afloop kregen we nog een uitgebreide toegift, want ach, 't Heej gin haost, net als de titel van een van hun nummers. Dat bleek ook wel, want er werd daarna nog aardig wat nagebuurt op ons Buurtven.

Kees van Vessem

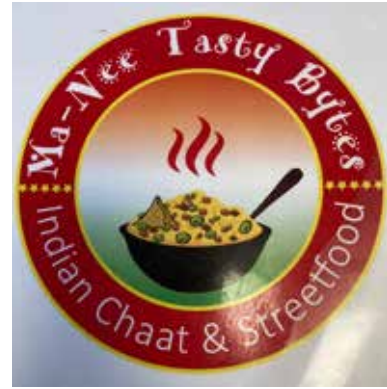
Tasty Bytes

Ga je via de Heezerweg (door Tivoli) de wijk uit dan kom je sinds afgelopen december vlak bij de hoek met de Tivolilaan het Indiase restaurantje Tasty Bytes tegen. Voluit: Ma-Nee Tasty Bytes, Indian Chaat & Streetfood. Ma and Nee zijn de eerste letters van Manisha en Neeraj. Zij runnen het restaurant samen met zoon Garvit.

Kortgezegd: Is het een gewoon restaurant? Nee. Hebben ze lekkere gerechten? Ja.

Voor het merendeel zijn het allemaal kleine gerechten, een soort snacks, die op de kaart staan, zoals ze in India in kraampjes als 'chaats' op straat verkocht worden.

Toen het gezin voor de (IT) baan van papa Neeraj een paar jaar terug in Eindhoven neerstreek hebben ze diverse Indiase restaurants in de stad uitgeprobeerd, maar vonden er niet precies wat ze uit India kenden. Moeder Manisha vond dat ze dat beter kon. Daartoe uitgedaagd door man en zoon nam ze met veel plezier toen zelf de potten en pannen ter hand wat leidde tot de 'echte' gerechten van thuis. Zoon Garvit gaf hier via sociale media enige bekendheid aan. De, in eerste instantie vooral, Indiase gemeenschap pikte het op en zo kookte Manisha al gauw -met hulp van man en zoon- in het weekend op bestelling (op kleine schaal) voor anderen.

Mét de toenemende drukte groeide ook het aantal medewerkers dat onder het kritische oog van moeder Manisha de gerechten volgens haar receptuur bereidde. De volgende stap was een uitnodiging van Sensa, een Aziatische supermarkt aan de Bredalaan om daar in een 'food corner' verse gerechten te maken en deze aan klanten aan te bieden.

Als gevolg van het succes met de food corner hebben ze nu een restaurant, hier om de hoek bij Gijzenrooi.

Na tips uit de buurt aten wij er onlangs. Het werd een verrassend leuke en lekkere ervaring. Na enig advies en uitleg kregen we een paar heerlijke gerechten op ons bordje met bijpassende frisse yoghurtdrink (mango lassi). Alles vers, zoals het hoort bij Indian Chaat. Meenemen kan ook, kijk op ma-neetastybytes-Eindhoven.nl

Paul de Meurichy

Tasty Bytes

If you leave the neighbourhood via the Heezerweg (through Tivoli), you will find -since last December- the Indian restaurant Tasty Bytes near the corner with the Tivolilaan. In full: Ma-Nee Tasty Bytes, Indian Chaat & Streetfood. Ma and Nee are the first letters of Manisha and Neeraj. They run the restaurant together with their son Garvit.

In short: Is it a regular restaurant? No. Do they have tasty dishes? Yes.

For the most part, they are all small dishes, a kind of snacks, that are on the menu, like they are sold as 'chaats' in stalls on the street in India.

When the family moved to Eindhoven a few years ago for dad Neeraj's (IT) job, they tried various Indian restaurants in the city, but did not find exactly what they knew from India. Mother Manisha thought she could do better. Challenged by her husband and son, she happily took up the pots and pans herself, which led to the 'real' dishes from home. Son Garvit gave this some publicity via social media. The, initially mainly, Indian community

picked it up and so Manisha soon started cooking on order (on a small scale) for others at the weekend - with the help of her husband and son.

As the business grew, the number of employees also grew. They prepared the dishes according to the recipes and under the critical eye of Manisha.

The next step was an invitation from Sensa, an Asian supermarket at the Bredalaan to make fresh dishes in a 'food corner' there and offer them to customers.

Following the success at the food corner they opened a restaurant just around the corner from Gijzenrooi.

After tips from the neighbourhood, we recently ate there. It was a surprisingly nice and tasty experience. After some advice and explanation, we were served a few delicious dishes with matching fresh yoghurt drink (mango lassi). Everything fresh, as it should be with Indian Chaat. You can also take it with you, see ma-neetastybytes-Eindhoven.nl

Paul de Meurichy

**Naar aanleiding van Woordwandering in
het vorige Zegje.
Gijsz, wat zeg je hiervan?**

Waterschap De Dommel start flinke klus met groot onderhoud aan Riool Zuid

Het waterschap gaat een gedeelte van het riool onder de Stratumse Heide vervangen. Het is een flinke en ingewikkelde klus. De werkvoorbereidingen zijn in september gestart, de uitvoering begint in 2025.

“Onder een gedeelte van de Stratumse Heide ligt een grote betonnen rioolleiding”, vertelt Patrick van Iersel. Hij is de projectmanager van het project Groot onderhoud Riool Zuid. “Door dit riool stroomt een indrukwekkende hoeveelheid afvalwater. Op regenachtige dagen gaat er wel 13.000 m³/per uur aan afvalwater doorheen. Dat zijn per uur ongeveer 100.000 badkuipen vol met rioolwater. Al dit afvalwater gaat naar de zuivering in Eindhoven”.

“Bij controle bleek dat een gedeelte van deze rioolleiding, tussen knooppunt Leenderheide en de Rielsedijk, in slechte staat was. Hierdoor zou het riool kunnen instorten. Dat is een gevaar voor het (natuur)gebied. Over een lengte van drie kilometer vervangen we daarom dit stuk leiding. Dat is een flinke en ingewikkelde onderhoudsklus.”

Tijdelijke noodleiding boven de grond

Voor het beschadigde deel van het riool zijn er in 2019 twee tijdelijke noodleidingen gemaakt. Deze liggen voor een deel onder de grond en voor een deel boven de grond. Zo blijft het riool werken en kan het afvalwater naar de zuivering blijven stromen. Wie een wandeling maakt over de Stratumse Heide kan deze grote stalen buizen niet over het hoofd zien.

Flinke ingreep

Het werk is een stevige ingreep in het gebied. “Wandelaars en fietsers gaan dit zeker merken”, geeft van Iersel aan. “Door het werk kunnen wandel- en fietspaden tijdelijk niet te gebruiken zijn. Dan maken we een omleiding of geven we aan welke paden wel open zijn. Dit najaar starten we met voorbereidingen in het gebied. Zoals het inrichten van het werkterrein en het kappen van bomen om ruimte te maken voor het uitvoeren van het werk. Begin 2025 begint het grote graafwerk.”

Ron de Mol is de projectleider van aannemer Vissers-Ploegmakers: “We starten de uitvoering

vlakbij de rotonde Leenderheide. Vanuit daar werken we naar de Rielsedijk toe. Over het grootste gedeelte van het tracé gebruiken we een werkstrook van vijftig meter breed. Niet alleen om de sleuf te graven voor de nieuwe leiding, maar ook voor het materieel, de opslag van de grond en het uitgraven van de oude betonnen buis. Ook hebben we ruimte nodig voor aan- en afvoer van materiaal. Het opgraven van de oude leiding en het plaatsen van de nieuwe buis doen we steeds in stappen van ongeveer 100-200 meter.”

Aandacht voor natuur en omgeving

Het bouwteam gaat met aandacht voor de omgeving te werk. Er wordt rekening gehouden met flora en fauna, zoals het broedseizoen van vogels. Ook worden er schermen geplaatst om de invloed van het werk op de natuur kleiner te maken. Als het werk klaar is, wordt het terrein weer hersteld, hiervoor ligt een plan klaar. Halverwege 2026 is het project helemaal klaar.

“We doen dit project niet alleen”, geeft omgevingsmanager Sjef Wilgers aan. “We hebben de eigenaren in de directe omgeving betrokken bij de plannen. En we werken samen met Brabants Landschap, de provincie Noord-Brabant, de gemeenten en Rijkswaterstaat. We zitten dicht bij een drukbezocht natuurgebied. Daarom proberen we de omgeving zo goed mogelijk en op tijd te informeren over het werk”.

Meer informatie en contact

Volg de berichtgeving op de projectsite www.dommel.nl/rioolzuid Op deze pagina kunt u zich ook inschrijven voor de nieuwsbrief.

Vragen kunt u ook altijd stellen via rioolzuid@dommel.nl.

Toezicht en handhaving in het buitengebied

Eerder schreef ik over de boa die namens Handhaving Stratum actief is in onze wijk, deze keer over de boa's van Samen Sterk in Brabant (SSiB) die Brabants Landschap ondersteunen bij toezicht en handhaving in het buitengebied dat aan onze wijk grenst. In eerste instantie wilde ik de boa van het Brabants Landschap interviewen, maar zij verwees door naar Samen Sterk in Brabant (SSiB). De natuurinspecteurs van SSiB ondersteunen Brabants Landschap bij het houden van toezicht en de handhaving in dit buitengebied. Ook zij zien erop toe dat de bezoekers van de buiten- en natuurgebieden de natuur niet te zwaar belasten en treden op bij overtredingen en misdrijven. Ik sprak twee van hen.

en wildcrossen. Zij ondersteunen de partners met handhavingsacties. De provincie Noord-Brabant heeft vele buiten- en natuurgebieden waar veel speelt en de netwerkpartners van SSiB moeten gezamenlijk de natuur in deze gebieden beschermen. Door deze samenwerking en het delen van kennis krijgen de organisaties een beter beeld van wat er allemaal speelt in de buitengebieden en waarop gehandhaafd moet worden.

De natuurinspecteurs van SSiB zijn vierentwintig uur per dag, zeven dagen per week bereikbaar. Groene boa's worden ze genoemd, omdat ze groene kleding dragen, actief zijn in het buitengebied en de natuurwetgeving handhaven. Je kunt ze in het buitengebied overal tegenkomen.

Op mijn vraag over wat voor overtredingen het in het buitengebied gaat, vertelt een van de boa's dat je daarbij vooral moet denken aan het dumpen van

SSiB is een samenwerkingsverband van Brabants Landschap, Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten, particuliere grondbezitters, provincie Noord-Brabant, Brabantse waterschappen, Brabantse waterbedrijven, politie, gemeenten en de Brabantse omgevingsdiensten. Onder SSiB valt een handhavingsteam van vijftien natuurinspecteurs dat samen met de netwerkpartners het toezicht en de handhaving verzorgt in heel Noord-Brabant. Zij hebben drie prioriteiten: afvaldumpingen, stroperij

afval, stroperij, wildcrossen en loslopende honden. Met behulp van meldingen van burgers of partners over misstanden in het buitengebied, weten de boa's waar ze moeten zijn.

Het dumpen van afval betreft voornamelijk het dumpen van onder andere huis- en bedrijfsafval, asbest en drugsresten. In zo'n geval proberen de boa's zelf te achterhalen van wie het afval afkomstig is. Is de dader bekend, dan wordt deze opgeroepen

om te worden verhoord. Hiervan wordt een proces-verbaal opgemaakt dat aan de officier van justitie wordt gestuurd. Deze bepaalt de strafmaat. De rechter beslist hierover uiteindelijk.

Bij stroperij gaat het om het zonder vergunning jagen op wild, vogels en vissen, vernielen of plukken van (beschermde) planten, aantasten van natuur en dierenwelzijn.

Bij wildcrossen gaat het om crossen met gemotoriseerde voertuigen in bos- en natuurgebieden waar dit verboden is. Vooral dit laatste was de afgelopen jaren behoorlijk actueel in onze omgeving, maar dat lijkt nu door een gecoördineerde actie van politie en boa's te zijn opgelost.

Over loslopende honden schreef ik eerder al in mijn interview met de boa van Stratum en de stadsboswachter en ook nu ontkom ik er niet aan. De boa's lichten toe dat het wel of niet los mogen laten lopen van honden valt onder de toegangsbepalingen van het gebied. Hoewel loslopende honden vaak als onschuldig worden gezien, kunnen zij wild, zoals reekalfjes, opjagen, verwonden of zelfs doden. Zij zorgen voor onrust in de natuur vooral bij reeën en vogels die op de grond broeden, zoals snippen en fazanten. De boa's treden dan ook op wanneer zij hondenbezitters

tegenkomen die hun hond los laten lopen in de natuur waar dit verboden is. Als hondeneigenaren hun hond los laten lopen waar dit verboden is, riskeren ze een boete van € 119,00.

Op mijn vraag of ze wel eens te maken hebben met agressie, was het antwoord: "helaas wel". Hoewel de meeste burgers het optreden van de boa's begrijpen en respecteren, komt het voor dat de boa's uitgescholden of beledigd worden. Burgers kunnen ook proberen de boa's te intimideren. Wanneer het echt uit de hand loopt, kan het voorkomen dat er fysiek geweld wordt gebruikt tegen de boa. In zo'n geval proberen de boa's om te de-escaleren en indien nodig schakelen zij de politie in. De boa's geven aan dat het wel eens is voorgekomen dat de banden van de auto van een boa zijn lek gestoken of dat auto's opzettelijk worden beschadigd. De boa's van het handhavingsteam van SSiB zijn uitgerust met een steek- en kogelwerend vest, peperspray, een uitschuifbare wapenstok en handboeien.

Als ik aan het eind van het gesprek vraag of ze nog iets kwijt willen, zeggen ze bijna in koor: "Wij hebben de mooiste baan van de wereld." Waarom? "Omdat wij altijd in de natuur bezig zijn."

Jos van Dijk

Heerlijk Vaderdagconcert

Het weer blijft heel wisselvallig zo halverwege juni. Dat was vorig jaar anders. Toen zochten we de schaduw op zodat de musici en de bezoekers het niet te warm zouden krijgen. Nu, 16 juni 2024, kijken we steeds bezorgd naar de lucht en op de weer-apps. Houden we het droog? Kan het concert van Euphonia doorgaan?

We gaan ervoor: stoeltjes opgehaald uit de opslag bij Carla, koffiegezet door Anja, thee door Elly, Nico brengt de statafels, Erik en ik laden de klapstoeltjes uit. De muzikanten komen aan op ons Buurtven en we kijken naar een geschikte plek: misschien juist niet onder de bomen maar meer op een open stukje, mocht het zonnetje er even doorheenpiepen dan is het daar heerlijk. Net als we alle stoeltjes hebben neergezet en de muzikanten hun instrumenten uitpakken krijgen we toch nog een klein regenbuitje over ons heen. Snel de stoelen drooggemaakt met een paar meegebrachte oude handdoeken en ja, we kunnen.

Euphonia uit Zesgehuchten bestaat dit jaar 75 jaar en dat vieren ze met een afwisselend en vrolijk programma. Veel swingende nummers uit de musicals Beauty and the Beast en Switch. En een heerlijke medley met evergreens van Nederlandse artiesten die dit jaar ook 75 jaar zijn geworden. Prachtige muziek, heel knap vertolkt.

De oproep via onze geweldige buurtklep-app heeft effect: steeds meer bewoners komen luisteren, genieten van de muziek. We houden het net droog! Meteen na het laatste nummer krijgen we weer een buitje op ons kop, maar dat maakt nu even niemand meer uit. Een geslaagd vaderdagconcert!

Greetje Heijmans

Natuurfotografie cursus herfst 2024

Aanmelden tot 18 oktober

Wil je (meer) basiskennis en vaardigheden opdoen voor betere natuurfoto's? Dat kan bij IVN Geldrop.

Docent Frans v.d. Boom geeft een algemeen beeld van de gebruiksmogelijkheden van de digitale camera. De cursus is niet bedoeld om de individuele camera te leren kennen.

Prijs: € 40 incl. digitaal cursusmateriaal en koffie/thee (€ 35 voor IVN-leden), te voldoen voor aanvang van de cursus door overmaking op IBAN-nr. NL41 RABO 0135180554 t.n.v. IVN Geldrop onder vermelding van fotocursus.

Tijden en leslocatie

De **lessen**, 20–22.15 uur., zijn op maandagen in natuurinformatiecentrum De Paardestal, in het kasteelpark (hoek Mierloseweg/Helze).

Praktijk oefening vindt plaats op zaterdag, 9.30–12.30 uur.

Programma

ma 28/10: theorieles basistechniek; mogelijkheden van fotocamera's, diafragma, sluitertijd enz

ma 4/11: creatief aan de slag; techniek, scherptediepte, compositie enz.

za 9/11: praktijk: gezamenlijk fotograferen op een nog te bepalen locatie in (of dichtbij) Geldrop

ma 18/11: napraten over de praktijk **en werken** met de computer

Aanmelden tot 18 oktober
cursussen.ivngeldrop@gmail.com
 info bij Marc Moors, 06 48508195

Avontuur met teckel Duuk

Maandagavond, lekker even op de bank televisiekijken. Dan komt er rond 22.00 uur een appje binnen via de Gijzenrooise klepapp: een loslopend hondje in de tuin van Elly. Een ruwharig teckeltje, geen halsbandje om. Het is niet goed te zien, maar het zou het hondje van burens verderop kunnen zijn. Nico wandelt daar even heen, belt aan, niemand thuis. Dan maar even naar Elly: het hondje is inmiddels toch een beetje verward, valt in de vijver en komt er gelukkig snel maar wel druipnat weer uit. Oké, even een halsbandje om en met Nico mee.

Wat nu? Wat zouden de eigenaren doen om hun hondje weer te vinden? Via de app komt er een suggestie van Angelique: dierenarts of dierenambulance bellen om een eventuele chip te laten uitlezen. Ik wil haar even bellen maar kijk niet goed en bel per ongeluk Ellen: die ligt al in bed en weet nergens van. Sorry, sorry.

Dierenarts gebeld, helaas, dit is geen noodgeval, en als de dierenarts naar de praktijk moet komen kost dat veel geld: spoedgeval na kantoortijd. Bij de telefoonlijn van de dierenambulance sta ik lange tijd in de wacht, de verbinding wordt steeds verbroken. Geen contact mogelijk op dit moment. Angelique had nog een andere suggestie: website 'Waar is onze Angel?'. Daar kun je een gevonden hond of kat aanmelden. Dat doe ik. Hoewel het inmiddels ruim na elven is krijg ik onmiddellijk een reactie, ze plaatsen de foto direct op hun Facebookpagina. En meteen een aardig mailtje "hopelijk is er snel contact met de eigenaar en kan de lieverd weer naar zijn baasje". Dat doet me goed na al die pogingen waarbij ik niet verder kom. We bedenken dat de eigenaars nu misschien al overal aan het zoeken zijn, ze zullen heel ongerust zijn. Wat zouden wij doen als we onze Bartje kwijt zouden zijn? Naar het dierenziekenhuis in Geldrop bellen, dat is 24 uur per dag open. Bij Evidensia zijn ze ook allervriendelijkst, we kunnen komen. Nico pakt een paar werkhandschoenen om onze gast in de auto te zetten want soms gromt hij vervaarlijk. In Geldrop blijkt dat het teckeltje gechipt is, hij heet Duuk, en een telefoonnummer is beschikbaar. Het is al bijna middernacht als ik het nummer bel: helaas, voicemail. Nog een keer, weer voicemail. Nee,

dat wordt niets. Gelukkig mag Duuk daar blijven logeren, er wordt een bedje voor hem klaargemaakt. En de dierenarts belooft me te bellen of te mailen als de eigenaar zich meldt.

De volgende morgen ben ik al voor zevenen wakker en benieuwd of er een berichtje is gekomen. Vrijwel op datzelfde moment komt er via Karin een doorgestuurd bericht van een paar straten verderop: "vermist, Duuk, kleine ruwhaar teckel". Met een telefoonnummer! Nu is er wel meteen contact. Ja, Duuk is terecht. Eigenaar Stijn heeft de halve nacht tevergeefs rondgefietst, hij kan Duuk gaan ophalen en die kan dan thuis in zijn eigen mandje bijkomen van het grote avontuur. En ook Ellen, die ik wakker belde is blij: "oh, gelukkig is ie gevonden, het lijkt me een nachtmerrie als je je hondje kwijt bent". Zo is het maar net. Gelukkig letten we in de wijk allemaal een beetje op elkaar, en op weggelopen hondjes.

Greetje Heijmans

Vind jij het leuk om binnen een gezellige groep te komen schilderen op dinsdagmiddag van 13.00 tot 15.00 uur?

Stuur dan een mailtje naar:

schilderclubdekleurigeqwast@gmail.com

Dan nodigen wij je uit om eens een kijkje te komen nemen.

We schilderen in Steunpunt "De Jaguar" Jaguarstraat 2 te Eindhoven.

Ria van de Wiel

Fysiotherapie van Eijk gaat verder onder de naam B-Fysic van Eijk

Fysiotherapie en Manuele therapie van Eijk aan de Piuslaan 93a is al meer dan 55 jaar een begrip in Stratum en daarbuiten. Dit jaar kondigde de praktijk een nieuwe stap in de lange historie aan: een samenwerking met B-Fysic Fysiotherapie & Ergotherapie.

Paul van Eijk legt uit waarom voor B-Fysic is gekozen: "Deze samenwerking zorgt voor een bundeling van kennis en expertise. Zo kunnen we nóg betere en completere zorg leveren aan onze patiënten, zowel nu als in de toekomst."

B-Fysic Fysiotherapie & Ergotherapie is een organisatie met zo'n vijftig locaties in Zuidoost Brabant. Paul van Eijk: "Onze praktijken hebben dezelfde missie en visie, en dat is de beste fysiotherapeutische zorg leveren waarbij de patiënt centraal staat. Door de handen in één te slaan staan we samen sterker. Het gezicht en de sfeer in de praktijk zullen niet veranderen. Dezelfde medewerkers blijven onze patiënten met minstens evenveel enthousiasme en deskundigheid te woord staan. Zo mogelijk zelfs nog meer, want binnen B-Fysic treffen ze veel collega's met kennis op allerlei gebied. Collega's zoeken elkaar op en hebben onderling ook overleg. Dat geldt voor alle specialisaties, die daardoor alleen maar sterker worden. B-Fysic heeft o.a. veel expertise op het gebied van bekkenfysiotherapie,

geriatriefysiotherapie, complexe/chronische pijn, vitaliteiten ergotherapie. Hiermee versterken we en breiden we onze dienstverlening op deze vlakken dus uit."

De afgelopen maanden konden medewerkers en patiënten al wennen aan de nieuwe situatie. In september wordt ook in de praktijk zichtbaar dat B-Fysic van Eijk een feit is. Paul van Eijk: "Wij zijn trots op onze mooie praktijk en zijn blij dat de naam Fysiotherapie van Eijk aan de Piuslaan en in Gezondheidscentrum Granida behouden blijft. We hadden nooit zo succesvol kunnen zijn zonder het fantastische team van collega's en het vertrouwen dat onze patiënten al meer dan 55 jaar in ons hebben gesteld. Fysiotherapie van Eijk staat voor kwaliteit, deskundigheid, betrouwbaarheid, goede service en een vriendelijk woord. Ik kan garanderen dat dat zo zal blijven, nu ook onder de naam B-Fysic van Eijk."

